

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

In Genesin Enarratio

Chyträus, David

Vitebergæ

VD16 C 2625

Capvt XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36126

Circumcisio instituta est.

Anno Mundi	2047.
A Diluvio	391.
Ætatis Abrahæ	99.
Ætatis Hismaël	13.
Post mortem Nohæ	41.

V.

C A P V T XVIII.

L O C I P R A E C I P V I

I. *De Hospitalitate seu Beneficentia & liberalitate.*

II. *Testimonium de Mysterio Initiationis.*

III. *Allegoria trium Satorum Errine, proposita à CHRISTO Matth. 13.*

IV. *Repetitio promissionis de Iacob, continens doctrinam Ecclesia, Quid sit, & quomodo colligatur & propagetur.*

VI.

V. Materfamilias sit ὁικερος, maneat in Tabernaculo, curet rem familiarem, non vagetur, non foris sapiat, sed sit Venus stans in testitudine, sicut Sara manet in Tabernaculo.

VI. Reverentiae & obedientiae uxorum erga maritos exemplum præbet Sara, quæ ut I. Pet. 3. dicitur, Obediuit Abrahæ, Dominum illum appellans.

VII. Testimonium quod Deus non sit alligatus causis secundis, est, quod Saram anum & effætam & sterilem reddit fœcundam.

VIII. Repetitio promissionis de Christo Semine Abrahæ, in quo omnes gentes Terræ benedictæ sunt.

Z 3 Quem.

*IX. Quemadmodum πόλις καὶ πόστα πόλις καὶ ἀνθρώπος ἐν αὐτῇ
Sic uicissim propter paucorum pietatem sæpe totis cunctatibus & gentibus panem
mittuntur.*

X. De paucitate ueræ Ecclesiæ.

I.

DE HOSPITALITATE.

In Epistola ad Ebræos cap. 13. de hoc Abrahamis exemplo dicitur: Hospitalitatis ne sitis inmemorare. Per hanc enim quidam inscientes hospitio excepti sunt Angelos. Est autem Hospitalitas species Beneficentiae, que peregrinos ope nostra indigentes, & præcipue exulantes propter studium uerè religionis, amanter excipit, & omnibus officijs hospitalibus propter Deum iuuat.

Huius uirtutis perfectissimum exemplum hoc loco in sanctissimo Patriarcha Abraham propositur, uidet peregrinos, ijs, quanquam ignoti sum, men occurrit, & omnia sua officia humiliter & amanter defert &c.

Itaq; etiam amplissimo præmio hæc ipsius uirtus compensatur. Nam ipsum Filium Dei una cum Angelis hospitio excipit, & promissione hereditatis et ceterorum bonorum affluentia cumulatur.

Addantur autem ad hunc locum cætera dicta & exempla, quæ de hospitalitate præcipiunt. Matth. 10.
Qui dederit potum aquæ, uni ex minimis, in nomine meo, non perdet mercedem suam. Matth. 25. Hospes eram, & excepistis me. 3. Reg. 19. Vidua Sareptana. 4. Reg. 4. Hospita Elisei.

Grauißimè hanc uirtutem etiam Ehnici celebrarunt, & coluerunt, ut ha sententiæ ostendunt.

οδ. ξ. Ξαὶ δὲ μοι θέμις ἐστὶ οὐδὲ εἰ κακίωρ σέθεμ
ἔλθοι
Ξένοι φίλοισσι, πρόδε γένη μιόσεισιν ἀπω-
πε
Ξένοι πεπάχοιτε, δόσις δὲ δλίγητε φίλητε.
Γιγνεται μετέρη.
οδ. ι. Ζεὺς ἐπιζημίτωρ ἵκεται ωρητε ξένωρτε
ξείνοις, δέ ξείνοισιν ἀμὲν οἰδοῖσιν ὅπκοδι.

Euripides in Alcestide.

Οὐ γὰρ σκυνθωτέρη τοῖσι ξένοισι δέ τι πρόσωπολοι
Εἴναι δέ χειρίς δέ έν προσηγόρῳ φρενί.
Item, ξένοις ἐπιζημίτωρ ἵκεται ωρητε ξένωρτε.

Z 4 DE

II.

DE TRINITATE

Etsi erudita & pia est cogitatio quorundam
trum, qui apparitionem trium Virorum, factam Abra-
ham, ad Articulum Trinitatis accommodant, non
melius est, doctrinam de tribus Personis Divinis
ex alijs illustrioribus testimonij sumere. Nam
Allegorie ad confirmandas mentes & Aduersarios
conuincendos parum aut nihil ualent, eis in docen-
do & illustrando grata sunt. Ut enim Abram
distinctas personas coram intuetur, & tamen in oratione
sua singularem numerum usurpat, sic firmis
mē statuendum est unam esse essentiam aeterni P.
TRIS, FILII, & SPIRITVS SANCTI,
distinctam tribus personis.

III.

ALLEGORIA TRIVM
Satorum.

Satum Mensuræ nomen est, continens 24. sexti-
rios, seu sex cantharos Rostochianos. Drey Stü-
chen.

Tria Sata efficiunt Mensuram Ephi responden-
tem nostræ mensuræ, cui à Scapha nomen est.
Ebrei capacitate ouorum mensuras distinguunt.

ita ut Satum contineat 144. oua. Ephi seu tria Sata complectantur 432. oua.

Tantum farinæ albæ triticeæ miscet Sara, & coquit panes ἐγκυοῖς seu subcimericioris, qui inclusi testis & tecti cimeribus inter carbones pinsebantur.

Videtur autem ex hac narratione à Christo sumpta esse imago Matth. 13. Simile est Regnum celorum fermento, quod Mulier miscet tribus satis farinæ ut tota massa fermentetur.

Fermentum inflans, rarefaciens & attenuans panem, significat doctrinam Euangelij, quæ est panis uite, alens ueram Dei agnitionem, fidem, iusticiam, & uitam æternam, & inflans corda ueris motibus, uera dilectione Dei & similibus.

Tria Sata significant tres præcipuas partes Hominis, Mentem, Voluntatem, & Cor, quæ commixta doctrina Euangelij renouantur, & noua agnitione & Dilectione Dei, ac uita æterna donantur.

Fit autem hæc renouatio, cum Fermentum miscetur Satis, hoc est, cum doctrina Euangelij studiōsè legitur, auditur, cogitatur, & in quotidiana invocatione, in laboribus uocationis, in ærumnis & doloribus ad usum transfertur.

De hac Allegoria extat elegantiſſima Oratio Philippi, de Tribus satis farinæ in tertio Tomo Declamationum.

Z 5 REPE-

R E P E T I T I O P R
m i s s i o n i s d e I s a a c , & d o c t r i-
n a d e p r o p a g a t i o n e E c-
c l e s i æ .

Paulus Rom. 9. disputans, Quæ sit uera Ecclesie
 Dei, citat ex hoc capite promissionem factam Abra-
 hæ, de filio Isaac, inquiens, Non omnes qui sunt
 ab hominibus, sunt etiam filii, sed in Isaac vocatum
 tibi Semen, hoc est, non filii carnis sunt filii
 Dei, sed filii promissionis computantur homi-
 men, Promissionis enim est sermo ille, Reuerteris
 te tempore isto, & erit Saræ filius.

Ex his Pauli uerbis discamus ueram Ecclesie
 Dei constitui & propagari, non carnali genera-
 ne, non Lege, non politia Moysi, non meritis hu-
 manis, non prærogatiua generis, uel successionis, sed
 sola uoce promissionis traditæ Abraham, quæ donum
 per misericordiam propter Filium credentes re-
 ceperunt, ut lohan. 1. Qui non ex sanguinibus, nec ex
 uoluntate carnis, nec ex uoluntate uiri, sed ex DEO
 nati sunt.

Et hoc loco Isaac Ismaëli præfertur, ut sciatur
 non generis prærogatiua, sed electione diuina, no-
 tione, & uoce promissionis Ecclesiam constituta.

R
Estq; uera Dei Ecclesia, que credit promissione
de Christo, & sanctificatur per Spiritum sanctum,
ut fiat hæres uitæ æternae, habens duas externas no-
tas, uidelicet, purum uerbum Dei, & legitimum Sa-
cramentorum usum.

VII.

REFUTATIO
fati Stoici.

Omnia miracula contra usitatum naturæ ordi-
nem à Deo facta, testantur Deum liberrima uolu-
tate, & condidisse initio hanc totam rerum natu-
ram, & nunc conseruare, ita ut eam uel impedire
possit, uel moderari, uel mutare, uel tollere, ut di-
citur :

Non est Deus numen parcarum carcere uinctum,

Quale putabatur Stoicus esse Deus.

Ipsè potest Solis currus inhibere uolantes,

Ipsè uelut scopulos flumina stare iubet.

Sic hoc in loco Saram anum effectam & sterilem
reddit fœcundam. Sic Elizabeth Luc. 1. Annam
1. Reg. 1.

Stoici Fatum definiunt esse connexionem Dei
cum secundis causis talem, ut Deus non aliter agere
possit, quam secundæ cause cident.

Refutan-

Refutantur autem perspicue.

I. Testimonijs uerbi diuini. Palsm. 114. Dominus noster in celo omnia quæcunq; uoluit fecit. Item Ephes. 3. Deo qui potest super omnia, & exinde lenter opem ferre supra quam petimus aut intelligimus. Item, Adiuuit pauperem, cui non erat iutor.

II. Miraculis, ut resuscitatione mortuorum, presso cursu Solis, fœcundatione effectarum.

III. Exemplis Adæ & Euæ, Dauidis, Danielis remiæ, qui deserti ab omnibus causis secundum adiuti sunt.

IV. Libertate uoluntatis humanae, que est immensæ libertatis in Deo.

I X. Locus.

L A T E P A T E N T præmia & pœnae.

Verissimus est Hesiodi uersiculus.

Sæpe mali malefacta uiri populus luit omnis,
πολλάκι οὐδὲ ξύμπασα πόλις κακὸς ἀνδρῶν
παυρῆ. Et inter causas cur præstanta sit disciplina
hæc quoq; recitatur, ut pœnae uitentur, & publica
tranquillitas conseruetur. Certissimum enim est
tissemè uagari pœnas scelerum, præsertim cum
Magistratibus negliguntur, ut historia tribu-

Beniamini

Beniamin, & alia exempla innumerabilia ostendūt. Sed multò latius pietatis & recte factorum præmia patens, ut in primo Præcepto dicitur: Faciens misericordiam in millia his, qui diligunt me. Et hoc loco Dominus Sodomis parsurus erat, Si decem pij inter eos inueni fuissent.

Prædictio autem poenarum Sodome testatur, Non casu, sed certo Dei consilio & deliberatione penas infligi.

X. Locus.

D E P A V C I T A T E veræ Ecclesiæ.

Semper maxima pars generis humani uiuit in Epicureo contemptu Dei & Euangelion de Filio Dei superbe affernatur. Ideo sepè præmonet Deus pios, ne paucitate Ecclesiæ offensi existiment nullam partem generis humani peculiariter Deo curæ esse, ut Esai. 1. Nisi Dominus reliquisset nobis Semen, quasi Sodoma fuissent.

Esai. 65. Quomodo si inueniatur granum in boistro.

Luc. 12. Noli timere pusille grex.

Luc. 18. Filius hominis cum uenerit, num inueniet fidem in terra?

Matth. 13. Quarta pars seminis cadit in terram bonam.

Huc

Huc & Exempla pertinent, Diluuij, in quo omnes homines tantum seruantur, & hoc loco Sodomam in quibus uix decem inueniuntur, & Christi tempore Ecclesia Dei erat exiguis cœtus Zacharia, meonis, Annae, Elizabet, Mariae Ioseph &c.

His dictis & exemplis, nos nunc quodque intuemur in maximam multitudinem generis humani, cultum Idola, & paucitatem ac distractionem eorum, qui uocantur Ecclesia Dei, consolemur & compemus.

C A P V T XIX.

LOCI PRÆCIPVL

- I. Conflagratio Sodomorum est exemplum horrendæ iræ Dei aduersus peccatum, & imaginis extremi Iudicij, in quo maternas pœnas impii abiciuntur.

- II. Liberatio Lot est exemplum diuinæ conseruationis redemptoris.